

Publicerad 2016-06-24 11:17 av anits

eget foto

En gång för länge sedan

jag tog min fyrfota vän lotta med mig

hon blev överaskad

det kändes som hon tänkte

vad håller matte på med?

efter en lång dag och lika lång natt

bestämde jag mig när morgonen kom

för att ta med min fyrfota vän på en

lång skogspromenad

när skolbilen hämtat barnen

mannen åkt till jobbet

alla djur fått vad dom behövde

packade jag ryggsäcken

med kaffe smörgåsar och frukt

vatten fanns vid källor i skogen

till lotta hade jag tagit med lite godsaker

som hon gillade

vi började vår vandring upopför dom

största backarna

det var tyst

endast tallarnas och granarnas sus
kunde höras i den lilla vind som var
tallarna stod raka som man vill tallar ska göra
granarna var krokiga med många kottar
någon hade varit och röjt i skogen
det mesta av slyet var borta
stigen jag så väl kände igen
var på vissa ställen svåra att gå
när en del ris låg över stigen
lotta gick fint bredvid mig
drog inte ens i kopplet
jag njöt där jag gick på stigen
med min fyrfota vän bredvid i ett lång koppel
så var vi framme vid den öde stugan mitt i skogen
vi stannade
dags att ta rast och fika
vila benen en stund
jag satte mig på en stubbe
med en vidunderlig utsikt över sjön
som låg långt nere i dalen
jag drack mitt kaffe åt en smörgås

såg på lotta som fått sitt älskade tuggben

innan vi fortsatte åt jag ett äpple

njöt av utsikten stillheten

och bara få vara

vi fortsatte en stund till

gick förbi stora myrstackar

såg ekorrar hoppa från gren till gren

jag började tänka på björnen

som någon sa sig sett efter stigen vi nu gick

jag la snart av mig oron

vi skulle ha hört om den varit i närheten

så många grenar och kvistar

som låg efter stigen och här och där på marken

plötsligt började hus synas långt där framme

då förstod jag att det var dags att vända

om vi inte ville gå ut på stora vägen

och ta den hem

vi vände

jag började bli törstig

dags att söka upp en av källorna

dricka lite vatten och sitta ner en stund

tänk att jag hittade en av dom kalla källorna

både lotta och jag drack oss otörstiga

det gick fortare att ta sig hemåt

nu var inga uppförsbackar

det gick mest nedför

något som jag även då hade svårare för

när vi kom ner till ån

ville lotta hoppa i

hon behövde säkert svalka sig

efter vår långa vandring

hon fick gå ner och nosa på vattnet

hon gick inte i mer än med tassarna

vattnet i ån har alltid varit kallt

så var det även nu

när jag stoppade i handen

väl hemma kröp lotta in i sin hundkoja

trött och varm efter vår långa vandring i skogen

jag satte mig på trappen

drack upp det sista medhavda kaffet

såg ut över sjön

var nöjd med vår fridfulla

och spännande dag

anits 24 juni 2016

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten